

Дело C-814/19

Преюдициално запитване

Дата на постъпване:

6 ноември 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

High Court of Justice (England Wales), Queen's Bench Division,
Birmingham District Registry (Обединеното кралство)

Дата на акта за преюдициално запитване:

31 октомври 2019 г.

Ищци:

АС

ТМ

GM

ММ

Ответници:

ABC SL

XYZ PLC

В HIGH COURT OF JUSTICE (ВИСШ СЪД)

QUEEN'S BENCH DIVISION (ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ)

**BIRMINGHAM DISTRICT REGISTRY (ОКРЪЖЕН СЪСТАВ,
БИРМИНГАМ)**

СЪС СТРАНИ

АС

ПЪРВИ ИЩЕЦ

И

TM **ВТОРИ ИЩЕЦ**

И

GM **ТРЕТИ ИЩЕЦ**

(чрез своята майка, която го представлява, АС)

И

MM **ЧЕТВЪРТИ ИЩЕЦ**

(чрез своята майка, която го представлява, АС)

И

ABC SL **ПЪРВИ ОТВЕТНИК**

И

XYZ PLC **ВТОРИ ОТВЕТНИК**

[...] [ориг. 1] [...] **ПО МОЛБАТА** на първия ответник за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по въпросите, посочени в приложения към настоящото определение списък,

[...] **И КАТО УСТАНОВИ**, че за произнасянето по настоящото дело е необходимо да се отговори на някои въпроси относно тълкуването на правото на Европейския съюз (ЕС) и че е удачно да се отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз за произнасяне по тях,

ОПРЕДЕЛИ:

1. Да се отправи преюдициално запитване съгласно член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) с въпросите, съдържащи се в приложения списък, във връзка с тълкуването на член 13, параграфи 2 и 3 от Регламент „Брюксел“ (ЕО) № 1215/2012 (преработен текст);
2. Настоящото определение да бъде изпратено незабавно до Съда на Европейския съюз;

[...] [ориг. 2]

ПРИЛОЖЕНИЕ

А: Запитваща юрисдикция

1. Настоящото преюдициално запитване на основание член 267 ДФЕС е отправено от High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division (Birmingham District Registry) (Висш съд (Англия и Уелс), Гражданско отделение, Окръжен състав, Бирмингам, Обединено кралство). [...]

В: Страни

2. [...]. [...]: [данни относно законните представители]
3. Първият ответник стопанисва клиника, която осигурява асистирана репродукция в гр. Мадрид, и е със седалище в Испания. [...]. [...]: [данни относно законните представители]
4. Вторият ответник е застрахователят на гражданската отговорност на първия ответник към момента на настъпване на фактите по делото, чието седалище е в Испания. Той не участва в оспорването на компетентността от първия ответник, нито в настоящото преюдициално запитване.

С: Предмет и факти по делото

5. В края на 2010 г. първият и вторият ищец, чието местоживеее е в Англия, сключват с първия ответник договор за извършване на асистирана репродукция в неговата клиника в Мадрид, използвайки донорски яйцеклетки. Процедурата е извършена в Мадрид в края на 2010 г. и през 2011 г.; първият ищец, г-жа АС, забременява през лятото на 2011 г. чрез ембриони, създадени в лабораторията на първия ответник в Испания, като донорските яйцеклетки са осигурени от първия ответник от испански донор, а семенната течност — от втория ищец. Третият и четвъртият ищец са родени в Обединеното кралство в резултат на тази процедура на 27 март 2012 г. Впоследствие и двамата са диагностицирани с кистозна фиброза. Вторият ищец и донорът са източникът на съответната мутация. **[ориг. 3]**
6. Първият ответник стопанисва клиниката в Мадрид, извършила процедурата за асистирана репродукция на първия и втория ищец, довела до раждането на третия и четвъртия ищец.
7. Ищите възнамеряват да предявят искове срещу първия ответник за обезщетение на вредите, претърпени и от четиримата вследствие на това, че третият и четвъртият ищец са родени с кистозна фиброза. Ищите поддържат, че първият ответник отговаря спрямо тях за непозволено увреждане съгласно испанското право, тъй като не изпълнил задължението си да осигури медицински услуги и лечение с грижата и уменията, изисквани от равнището, признато за адекватно от отговорен орган, състоящ

се от специалисти със сходна квалификация. Първият и вторият ищец освен това поддържат, че е налице нарушение на договорно задължение със сходен обхват. Ответниците считат, че не носят отговорност.

8. Производството е образувано [...] на 17 октомври 2018 г. и след това на ответниците, които са представлявани поотделно, са връчени призовки. Ищите твърдят, че съдът е компетентен да разгледа исквете срещу втория ответник съгласно член 11, параграф 1, буква б) и член 13, параграф 2 от Регламент № 1215/2012 (преработен текст) (наричан по-нататък „Преработеният регламент „Брюксел I“). Вторият ответник не оспорва съдебната компетентност.
9. С възражение, подадено на 4 февруари 2019 г., първият ответник оспорва компетентността на съдилищата на Англия и Уелс да разглеждат исквете, подадени срещу него.
10. Към датата на съдебното заседание ищите изтъкват, че съдът е компетентен да се произнесе по исквете срещу първия ответник съгласно член 13, параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел I“. Освен това те поддържат, че съдът е компетентен и съгласно членове 17 и 18.
11. Първият ответник твърди, че исквете на ищите не попадат в приложното поле на член 13, параграф 3; освен това той оспорва, че третият и четвъртият ищец са „увредени страни“ по смисъла на член 13, параграф 3; оспорва, че е насочил дейността си към Англия и Уелс за целите на прилагането на членове 17 и 18; не е съгласен, че третият и четвъртият ищец са потребители. **[ориг. 4]**
12. Той е изслушан по тези въпроси в съдебно заседание пред [...] Висшия съд на 23 юни 2019 г. С решението си, постановено на 24 септември 2019 г., [този] съд приема, че третият и четвъртият ищец не могат да бъдат квалифицирани като потребители, но че първият ответник е насочил дейността си към Англия и Уелс, така че първият и вторият ищец имат право да искат определяне на компетентност съгласно членове 17 и 18. Първият ответник възнамерява да обжалва констатацията за насоката на дейността, но настоящото запитване по никакъв начин не се отнася до въпроси по раздел 4 на Преработения регламент „Брюксел I“. Този съд обобщава доводите на страните по член 13, параграф 3 и стига до извода, че е необходимо да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, за да може да се произнесе окончателно по възражението на първия ответник срещу компетентността на английския съд.

D: Релевантни разпоредби от националното право

13. През 2015 г. в решението по дело *Hoteles Pinero Canarias, SL/Keefe*, Court of Appeal of England and Wales (Апелативен съд на Англия и Уелс) изследва обхвата на член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“ (№ 44/2001,

наричан по-нататък „Регламент „Брюксел I““) (понастоящем член 13, параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел I“) и приема, че е компетентен по иск относно хотел в Испания, когато го разглежда заедно с [прекия] иск, предявен срещу застрахователя на гражданската отговорност на хотела.

14. Хотелът обжалва това решение пред Supreme Court [of the United Kingdom] (Върховен съд на Обединеното кралство), който през август 2017 г. отправя до СЕС следните преюдициални въпроси (вж. дело C-491/17 [ОВ С 347, 2017 г., стр. 18]).
 - a. Изисква ли се от член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“ [понастоящем член 13, параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел I“] искът на увреденото лице срещу притежателя на полицата/застрахования да се отнася до материя във връзка със застраховката, тоест да поставя въпрос относно валидността или действието на полицата?
 - b. Изисква ли член 11, параграф 3 да съществува риск от противоречиви съдебни решения,[...]ако не се допусне съединяването?
 - c. Разполага ли съдът с право на преценка дали да допусне съединяване на иск, който попада в обхвата на член 11, параграф 3? [ориг. 5]
15. [...] Искането [е] оттеглено [с определение на Supreme Court of the United Kingdom (Върховен съд на Обединеното кралство) от 16 май 2018 г. и дело C-491/17 е заличено от регистъра на СЕС].
16. [...]
17. Страните са съгласни, че испанското право е приложимото спрямо исковете съгласно разпоредбите на регламенти „Рим I“ и „Рим II“ [Регламент № 864/2007 и Регламент № 593/2008]. High Court (Висш съд) не е събирал доказателства относно релевантните разпоредби на испанското право, нито относно възприетия в испанското право подход по въпросите, свързани с иска. Следователно не са налице релевантни разпоредби от националното право по отношение на договорните и извъндоговорните задължения, на които страните се позовават.

Е: Релевантни разпоредби от правото на Съюза

18. Член 13 от Преработения регламент „Брюксел I“ гласи, че:

„1. По отношение на застраховка за отговорност застрахователят също така може, ако законът на съда го позволява, да бъде привлечен в производство, което увредената страна е започнала срещу застрахования.

2. Членове 10, 11 и 12 се прилагат по отношение на искове, предявени от увредената страна пряко срещу застрахователя, когато такива преки искове са разрешени.

3. Ако правото, приложимо спрямо такива преки искове, предвижда, че притежателят на полицата или застрахованият могат да бъдат привлечени като страна по делото, същият съд е компетентен по отношение на тях“.

19. По делото Kabeg (С-340/16) [по което е постановено решение от 20 юли 2017 г., EU:C:2017:576] поставеният на Съда въпрос е дали работодател, който е заплатил възнаграждение за периода на отпуска по болест на увреденото лице, се счита за „по-слаба страна“ [съображение 13 от Регламент „Брюксел I“] по отношение на застрахователя на гражданската отговорност, за да се позове на правилата за определяне на компетентност, съдържащи се в раздел 3 от Регламент „Брюксел I“. Генералният адвокат Вобек в заключението си [от 18 май 2017 г., EU:C:2017:396] изследва въпроса дали случаят може да бъде квалифициран като „дело във връзка със застраховане“. Той стига до извода, че [това] понятие следва да се тълкува самостоятелно и еднакво. От значение е „правното основание“ (с други думи следва да се разгледа основанието на иска срещу конкретния ответник) [точка 36 от заключението]. Той заключава, че искът попада в приложното поле на раздел 3, „ако се отнася до права и задължения, възникващи от застрахователно правоотношение“ [точка 39][ориг. 6]. В решението си Съдът на ЕС не разглежда пряко въпроса до каква степен искът следва да е „във връзка със застраховане“, за да попада в приложното поле на раздел 3, нито какво е значението на понятието „дело във връзка със застраховане“.
20. В решението по делото Kabeg обаче Съдът заключава: (1) че понятието за „по-слаба страна“ по делата във връзка със застраховане се определя по-широко, отколкото по делата във връзка с договори, сключени от потребители, или по делата във връзка с индивидуални трудови договори [точка 32 от решението]; (2) работодателите, встъпили в правото на обезщетение на свои служители, могат да се считат за лица, претърпели вреда по смисъла на раздел 3 от регламента (независимо от техния мащаб и правна форма); (3) въпросният работодател може да се разглежда като по-слаба страна по отношение на застрахователя; и следователно следва, че (4) „[...] работодател, встъпил в правата на служител, който е увредена страна от пътнотранспортно произшествие, чието трудово възнаграждение той продължава да изплаща, може, в качеството си на „увредена страна“, да предяви иск срещу застрахователя на превозното средство, участвало в това произшествие, пред съдилищата на

държавата членка, в която е установен, когато е възможно предявяването на пряк иск“ [точка 37].

21. Съдът на ЕС [не е трябвало] да разглежда преюдициалните въпроси, отправени по делото Keefe: няма и заключение на генерален адвокат по тях.
22. Съдът на ЕС изследва значението на понятието „увредена страна“ по смисъла на член 11 от Регламент „Брюксел I“ [член 13 от Преработения регламент „Брюксел I“] и го тълкува в смисъл, че обозначава „не само лицето, което пряко е претърпяло вредата, а и лицето, което е увредено само непряко“, вж. [решение от 17 септември 2009 г., EU:C:2009:561] Vorarlberger Gebietskrankenkasse, C-347/08, точка 25. Той не е разглеждал въпроса дали лица, които се намират в положението на третия и четвъртия ищец, отговарят на тези критерии, което може да включва тълкуване и на значението на понятието „вреда“.

F: Резюме на становищата на страните

23. Ищците поддържат, че:
 - a. Съгласно английското съдебно решение по делото Keefe ищецът може да привлече застрахован с местоживеене в чужбина в производство по иск срещу застраховател, установен в чужбина.
 - b. Поради причините, посочени в решението по делото Keefe, телеологичното тълкуване би подкрепило тезата за привличане на застрахования в производството по иска срещу застрахователя, когато ищецът търси от всеки от тях обезщетение за вреди и претърпените вследствие на това загуби. [ориг. 7]
 - c. Единственото условие, което трябва да бъде изпълнено съгласно член 13, параграф 3, е правото, приложимо спрямо прекия иск срещу застрахователя, в случая – испанското право, да разрешава привличането на застрахования в производството по прекия иск срещу застрахователя.
 - d. (При липсата на доказателство за положението им съгласно приложимото право) следва да се приеме, че третият и четвъртият ищец имат право на иск на основание непозволено увреждане срещу първия ответник и следователно за тази цел те следва да се считат за „увредени лица“.
24. Първият ответник поддържа, че:
 - a. Нито един от ищците няма основание за определяне на компетентност по член 13, параграф 3. Отклоненията от общото правило, че исковете срещу едно лице се предявяват пред

съдилищата на държавата по неговото местоживеее, трябва да се тълкуват стриктно и с оглед преследваната цел, а раздел 3 се прилага само за искове във връзка със застраховане.

- b. С исковете си ищите търсят обезщетение за вредите и претърпените от тях загуби, произтекли от процедура за асистирана репродукция, за която се твърди, че е извършена при условията на небрежност. Те не са свързани със застраховане и не се превръщат в такива само защото исковете са съединени с прекия иск срещу застрахователя.
- c. Освен това третият и четвъртият ищец не могат да бъдат квалифицирани като „увредени лица“ (понятие, което следва да се тълкува самостоятелно, а не с оглед на приложимото право), доколкото единственото основание, на което може да се твърди, че са претърпели вреди, е това, че са родени с кистозна фиброза вследствие на техниките за асистирана репродукция, използвани при тяхното зачеване, без които те изобщо нямаше да са родени.

G: По въпроса защо е необходимо произнасяне от Съда на ЕС

25. Отправените с настоящото запитване въпроси повдигат три отделни проблема:
- (a) ако увредената страна предяви в държавата членка по своето местоживеее иск срещу застраховател на делинквента съгласно член 13, параграф 2 от Преработения регламент „Брюксел I“, може ли тази страна да привлече предполагаемия делинквент в производството по този иск на основание член 13, параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел I“, ако искът срещу предполагаемия делинквент не е „във връзка със застраховане“ (наричан по-нататък „**първият проблем**“),
 - (b) какво е значението на понятието „дело във връзка със застраховане“ по смисъла на раздел 3 от Преработения регламент „Брюксел I“ (наричан по-нататък „**вторият проблем**“), и [ориг. 8]
 - (c) могат ли третият и четвъртият ищец по настоящото дело да се считат за „увредени страни“ по смисъла на член 13, параграф 2 от Преработения регламент „Брюксел I“ (наричан по-нататък „**третият проблем**“).
26. Въпросите по **първия проблем** (въпросите по букви а) и в) се отправят до Съда на ЕС, тъй като:
- (a) по делото FBTO Schadeverzekeringen (C-463/06) [решение от 13 декември 2007 г., EU:C:2007:792] Съдът на ЕС потвърждава, че член 9, параграф 1, буква б) от Регламент „Брюксел I“ (член 11, параграф 1,

- буква б) от Преработения регламент „Брюксел I“) позволява на притежателя на полицата да предяви иск срещу застрахователя си в държавата членка по своето местоживеене, дори застрахователят да е установен в друга държава (в случай че такова право на пряк иск се допуска от приложимото към застрахователния договор право);
- (b) по делото Keefe английският Court of Appeal (Апелативен съд) е трябвало да се произнесе по въпроса дали увредената страна, която е имала право и действително е предявила иск срещу застрахователя на предполагаемия делинквент в държавата членка по местоживеене на увредената страна (съгласно член 9, параграф 1, буква б) от Регламент „Брюксел I“), може да привлече и предполагаемия делинквент в производството по този пряк иск срещу застрахователя на основание член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“ [член 11[13], параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел I“]. Court of Appeal (Апелативен съд) постановява, че увредената страна може да иска предполагаемия делинквент да бъде привлечен в производството по прекия иск срещу застрахователя, дори ако този делинквент е установен в друга държава членка (при условие, че приложимото към непозволеното увреждане право допуска привличане на делинквента в производството по иска срещу застрахователя) и (което е от по-голямо значение за настоящото дело) дори ако спорът с предполагаемия делинквент не включва въпрос във връзка със застраховане;
- (c) съображенията за приетото от Court of Appeal (Апелативен съд) в решението по делото Keefe [...] са следните:
- (i) решението по делото FBTO Schadeverzekeringen не изисква да има спор относно условията на застрахователната полица, за да бъде предявен пряк иск срещу застрахователя в държавата членка по местоживеенето на притежателя на полицата (когато застрахователят е установен в друга държава) съгласно член 9, параграф 1, буква б) от Регламент „Брюксел I“;
- (ii) член 11, параграф 2 от Регламент „Брюксел I“ [член 13, параграф 2 от Преработения регламент „Брюксел I“] позволява „увредената страна“ да предяви пряк иск срещу застрахователя на делинквента в държавата членка по местоживеенето на увредената страна (когато застрахователят е установен в друга държава);
- (iii) член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“ позволява на увредената страна да привлече делинквента в производството по пряк иск, предявен срещу застрахователя на предполагаемия делинквент (съгласно член 11, параграф 2 от Регламент „Брюксел I“) в държавата членка на увреденото лице, дори ако предполагаемият делинквент е установен в друга държава (ако го

позволява правото, приложимо спрямо прекия иск срещу застрахователя); [ориг. 9]

- (iv) ако член 9, параграф 1, буква б) от Регламент „Брюксел I“ не изисква да има спор относно условията на застрахователната полица (както е потвърдено в решението FBTO Schadeverzekeringen), за да може притежателят на полицата да предяви пряк иск срещу застрахователя, тогава няма причина да се изисква спор относно застрахователната полица и за да може деликтвентът да бъде привлечен в производството [по прекия иск] (съгласно член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“); и
- (v) Court of Appeal (Апелативен съд) приема, че тълкуването му на член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“ е в съответствие с целите, определени в съображение 13 (защитата на по-слабата страна) и съображение 15 (свеждане до минимум на възможността да се постановят противоречащи си решения в две държави членки) от Регламент „Брюксел I“ [съображения 18 и 21 от Преработения регламент „Брюксел I“];
- (d) в евентуално противоречие с решението на английския Court of appeal (Апелативен съд) по делото Keefe генералният адвокат Vobek подчертава, че всички членове от раздел 3 от Регламент „Брюксел I“ трябва да включват въпрос във връзка със застраховане. В своето заключение той се основава на съображение 11 от Регламент „Брюксел I“ [съображение 15 от Преработения регламент „Брюксел I“], съгласно което правилата за компетентността следва да са във висока степен предвидими и за постигането на тази цел е важно изключенията от общото правило, че исковете се предявяват в държавата членка по местоживеенето на ответника, да се тълкуват стриктно;
- (e) Далеч не е ясно, че Съдът на ЕС в решението FBTO Schadeverzekeringen приема, че за да се приложи член 11, параграф 2 от Регламент „Брюксел I“, не се изисква да има спор относно застрахователния договор (както твърди Court of Appeal (Апелативен съд) в решението по делото Keefe). Съдът на ЕС отхвърля твърдението, че квалификацията на прекия иск срещу застрахователя по германското право относно непозволеното увреждане е определяща за въпроса дали срещу застрахователя може да бъде предявен иск в държавата членка на увредената страна, като подчертава, че това зависи от въпроса дали по принцип искът срещу застрахователя е във връзка със застраховане. Становището на Court of Appeal (Апелативен съд), според което решението на Съда на ЕС FBTO Schadeverzekeringen означава, че за да се предяви иск срещу застрахователя от увредената страна съгласно член 11, параграф 2 от Регламент „Брюксел I“, не е необходимо искът срещу застрахователя да е „във връзка със застраховане“, може да се

основава на различно разбиране за значението на понятието „дело във връзка със застраховане“ (вж. **втория проблем** по-долу),

- (f) Supreme Court (Върховен съд) позволява на ответника (предполагаемия делинквент) по делото Keefe да обжалва решението на Court of Appeal (Апелативен съд). Преди да разгледа жалбата, Supreme Court (Върховен съд) отправя до Съда преюдициално запитване. Тези преюдициални въпроси включват и въпроса дали член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“ изисква искът на увреденото лице срещу предполагаемия делинквент да е във връзка със застраховката, за да може този иск да се съедини с прекия иск срещу застрахователя на делинквента съгласно член 11, параграф 2 от Регламент „Брюксел I“ (във всеки случай в държавата членка на увреденото лице). [...]. В конкретния случай жалбата пред Supreme Court (Върховен съд) е оттеглена, преди Съдът на ЕС да се произнесе по поставените от Supreme Court (Върховен съд) преюдициални въпроси; и
- (g) въпросът коя от целите и политиките, които са в основата на „изключението във връзка със застраховането“, съдържащо се в раздел 3 от Регламент „Брюксел I“, трябва да се има предимство, е неясен и е желателно Съда на ЕС да даде насоки по него. [ориг. 10]

27. По **втория проблем** (въпроса по буква б):

- (a) по делото Kabeg генералният адвокат Vobek счита, че понятието „дело във връзка със застраховане“ означава, че съответният иск трябва да засяга права и задължения, произтичащи от договора за застраховка; не се изисква да има спор относно застрахователната полица. Заключение на генералния адвокат Vobek по делото Kabeg е изразено в контекста на пряк иск, предявен срещу застраховател на основание член 11, параграф 2 от Регламент „Брюксел I“. Генералният адвокат Vobek приема, че изискването предявеният срещу застрахователя иск да е „във връзка със застраховане“ е изпълнено само защото искът срещу застрахователя засяга правата и задълженията на този застраховател по застрахователната полица. Не е ясно как иск, предявен срещу предполагаем делинквент (застрахования по застрахователната полица), който трябва да бъде привлечен в производството по прекия иск срещу застрахователя, би могъл да е „във връзка със застраховане“;
- (b) първият въпрос, отправен от Supreme Court (Върховен съд) до Съда на ЕС (вж. точка 14, буква а) по-горе) предполага, че понятието „дело във връзка със застраховане“ може да означава (обратно на становището на генералния адвокат Vobek по делото Kabeg), че спорът трябва да се отнася до въпроси относно валидността или действието на застрахователната полица;

(с) следователно от Съда на ЕС се иска да уточни естеството и значението на изискването, съгласно което, за да се приложи раздел 3 от Преработения регламент „Брюксел I“, трябва да е налице „дело във връзка със застраховане“, при това по-специално в случаите, когато увредената страна, предявила пряк иск срещу застраховател съгласно член 13, параграф 2 от Преработения регламент „Брюксел I“ в своята държава членка, иска в производството по този иск да привлече и предполагаемия делинквент на основание член 13, параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел I“, когато този делинквент е установен в друга държава.

28. По третия проблем (въпроса по буква d):

- (a) ищите в главното производство твърдят, че първият ответник е проявил небрежност при репродуктивното лечение на първия и втория ищец, поради което вследствие на това лечение третият и четвъртият ищец са родени с кистозна фиброза;
- (b) ищите изтъкват, че първият ответник е проявил небрежност, тъй като именно съчетанието на донорската яйцеклетка и семенната течност на втория ищец причинила мутация, поради която третият и четвъртият ищец са родени с кистозна фиброза. Ищите изтъкват, че първият ответник е трябвало да изследва донора на яйцеклетката, за да се увери, че съчетанието на нейното ДНК с ДНК на семенната течност от втория ищец няма да причини мутацията, поради която третият и четвъртият ищец са родени с кистозна фиброза;
- (c) третият и четвъртият ищец нямаше да бъдат родени, ако не бе проявена твърдяната небрежност (с други думи, третият и четвъртият ищец са родени единствено поради съчетаването на семенната течност на втория ищец с донорската яйцеклетка — съчетанието, за което се твърди, че представлява допуснатата от първия ответник небрежност); и [ориг. 11]
- (d) не е ясно дали при тези обстоятелства третият и четвъртият ищец могат да бъдат надлежно квалифицирани като „увредени страни“ по смисъла на член 13, параграф 2 от Преработения регламент „Брюксел I“. Ако третият и четвъртият ищец не са увредени страни съгласно член 13, параграф 2 от Преработения регламент „Брюксел I“, тогава те не могат да съдят застрахователя на първия ответник в Англия и следователно не могат да привлекат първия ответник в това производство по член 13, параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел I“.

29. С оглед на горното Queen’s Bench Division (Birmingham District Registry) of the High Court (Висш съд (Англия и Уелс), Гражданско отделение, Окръжен състав, Бирмингам, Обединено кралство) отправя до Съда на ЕС преюдициално запитване с въпросите, които се съдържат в приложението:

ПРИЛОЖЕНИЕ

Въпросите, отправени до Съда на Европейския съюз:

- a. Изисква ли член 13, параграф 3 от Регламент № 1215/2012 (преработен текст) основанийето, на което увреденото лице се позовава в иска срещу притежателя на полицата/застрахования, да включва въпрос във връзка със застраховане?
- b. При утвърдителен отговор на въпроса по буква а), за да се приеме, че искът на увреденото лице е във връзка със застраховане, достатъчно ли е искът, който възнамерява да предяви срещу притежателя на полицата/застрахования, да произтича от същите фактически обстоятелства и да е предявен в рамките на същото дело като предявения срещу застрахователя пряк иск?
- c. При отрицателен отговор на въпроса по буква а) достатъчно ли е привличането на застрахования в производството по прекия иск срещу застрахователя да бъде разрешено от правото, приложимо към прекия иск срещу застрахователя?
- d. Включва ли понятието „увредена страна“ по член 13, параграф 2 лице, родено вследствие на техники за асистирана репродукция, когато то възнамерява да предяви иск, в който твърди, че при изпълнението на техниките за асистирана репродукция, използвани за зачеването на това лице, е допусната небрежност? [ориг. 12]